

Sygn. akt III.RNs 369/12

POSTANOWIENIE

Dnia 29 kwietnia 2013 r.

Sąd Rejonowy w Głogowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w następującym w składzie

Przewodniczący SSR Katarzyna Dąbrówny

Ławnicy

Protokolant sekr. sądowy Joanna Tarnowska

na rozpoznaniu na rozprawie **dnia** 29 kwietnia 2013 r. **w G.**

sprawa z wniosku Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w G.

przy udziale F. K.

o umieszczenie w domu pomocy społecznej

postanawia:

I. orzec umieszczenie uczestnika postępowania F. K. (K.), ur. (...) w S., s. A. i S., zamieszkałego w G. przy ul. (...), w domu pomocy społecznej bez jego zgody;

II. koszty postępowania zaliczyć na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt III RNs 369/12

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w G. wniósł o umieszczenie w Domu Pomocy Społecznej uczestnika postępowania F. K. bez jego zgody.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że F. K. ma 83 lata, jest wdowcem, nie posiada dzieci. Utrzymuje się z emerytury w wysokości 1112,59 zł miesięcznie. Z uwagi na stan zdrowia (zaniki pamięci) nie jest w stanie racjonalnie gospodarować posiadanymi dochodami. W opinii wnioskodawcy uczestnik postępowania czuje się bezradny i zastraszony, jest wykorzystywany przez osoby bezdomne, które przebywają w jego mieszkaniu wbrew jego woli, korzystając z jego pożywienia i środków materialnych. F. K. mieszka w lokalu komunalnym składającym się z dwóch pokoi, kuchni i łazienki. Lokal jest zadłużony i zaniedbany. Z uwagi na wieloletnie zaniedbania w lokalu zagnieździły się gryzonie i insekty, które zostały usunięte przez zarządcę budynku ZGM. F. K. jest objęty pomocą MOPS w G. w formie usług opiekuńczych w Dziennym Ośrodku (...) – obiady z dowozem oraz usług opiekuńczych w miejscu zamieszkania z firmy (...).

Wnioskodawca zarzucił, iż F. K. z uwagi na wiek i stan zdrowia wymaga całodobowej opieki i nadzoru osób drugich we wszystkich czynnościach życiowych. Nie jest w stanie samodzielnie funkcjonować, swoim zachowaniem np. przez pozostawienie włączonego gazu, stanowi zagrożenie dla siebie oraz innych mieszkańców bloku.

Zdaniem wnioskodawcy dotychczasowa doraźna pomoc świadczona uczestnikowi postępowania jest niewystarczająca ze względu na pogarszający się stan zdrowia (cierpi na zaburzoną orientację czaso-przestrzenną) oraz konieczność leczenia kardiologicznego z uwagi na zdiagnozowane głębokie zmiany miażdżycowe.

Pełnomocnik uczestnika postępowania ustanowiony z urzędu wniósł na rozprawie w dniu 29 kwietnia 2013 r. o oddalenie wniosku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

F. K., urodzony w dniu (...), zajmuje mieszkanie komunalne, położone w G. przy ul. (...). Jest samotny, utrzymuje się emerytury w kwocie 1153,00 zł netto miesięcznie, którą dysponuje przyznana mu z firmy (...) opiekunka I. K. licząca 79 lat. Opiekunka odwiedza uczestnika postępowania codziennie i spędza z nim po 3 godziny, uiszcza opłaty za lokal, robi zakupy, sprząta mieszkanie, pomaga przy czynnościach higienicznych.

F. K. nie ma żadnej rodziny. Z powodu otępienia zdarza mu się pozostawić odkręcony się gaz lub wodę. Wielokrotnie miały miejsce takie sytuacje, że pod nieobecność opiekunki do jego mieszkania przychodzili bezdomni, którzy korzystając z nieporadności uczestnika postępowania wyjadali mu jedzenie, zużywali prąd, gaz, energię. Także obecnie do lokalu F. K. wprowadził się bezdomny mężczyzna o imieniu A., liczący 45 – 50 lat. Mężczyzna ten samowolnie przejął opiekę nad F. K., pilnuje aby inni bezdomni nie wykorzystywali uczestnika postępowania.

Stan zdrowia uczestnika postępowania uległ pogorszeniu w ubiegłym roku. Przez dwa tygodnie nikogo nie wpuszczał do domu, także opiekunki. Obecnie przyjmuje leki przepisane mu przez lekarza psychiatrę w związku z czym zachowuje się spokojniej. Przyjmuje też leki z uwagi na problemy z trzustką, ostatnio bardzo spuchły mu nogi i nie może chodzić.

dowód: - notatka kuratora zawodowego z dnia 18.02.2013 r. – k. 18 akt,

- zeznania świadka I. K. – k. 32-33 akt.

Z zaświadczenia lekarskiego z dnia 21.09.2012 r. wynika, że F. K. cierpi na otępienie w chorobie Alzheimera. W obecnym stanie zdrowia psychicznym i fizycznym nie jest w stanie zabezpieczyć sobie podstawowych potrzeb życia codziennego. Wymaga systematycznego leczenia farmakologicznego i stałej opieki, nie jest zdolny do decydowania o sobie.

dowód: - zaświadczenie lekarskie z dnia 21.09.2012 r. – k. 4 akt.

Podczas przeprowadzonego u uczestnika postępowania badania przez lekarza psychiatrę biegłego sądowego – biegły stwierdził, iż uczestnik postępowania wyraził zgodę na badanie, lecz nie był w stanie zrozumieć jego istoty i celu. Uczestnik postępowania był zaniedbany pod względem higienicznym.

Biegły psychiatra sądowy rozpoznał u uczestnika postępowania umiarkowane otępienie, powstałe najprawdopodobniej w wyniku przewlekłego procesu miażdżycowego.

Uczestnik postępowania nie jest w stanie samodzielnie zadbać o swoje podstawowe potrzeby życiowe, nie rozumie potrzeby leczenia, nie jest w stanie zrozumieć znaczenia toczących się wokół niego wydarzeń, załatwić spraw urzędowych ani zrozumieć ich istoty. Nie jest w stanie świadomie pokierować swoim postępowaniem w większości podstawowych decyzji życiowych. Wymaga całodobowej opieki w każdym zakresie poza przyjmowaniem posiłków i udawaniem się do toalety. Brak opieki zagraża jego życiu ze względu na konieczność podjęcia leczenia z powodu licznych chorób wieku podeszłego.

dowód: - opinia biegłego psychiatry dnia 18.02.2013 r. – k. 19-20 akt.

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z dyspozycją art. 38 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego osoba, która wskutek choroby psychicznej lub upośledzenia umysłowego nie jest zdolna do zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych i nie ma możliwości korzystania z opieki innych osób oraz potrzebuje stałej opieki i pielęgnacji, lecz nie wymaga leczenia szpitalnego, może być za jej zgodą lub zgodą jej przedstawiciela ustawowego przyjęta do domu pomocy społecznej.

Stosownie zaś do treści art. 39 ust. 1 w/w ustawy jeżeli osoba, o której mowa w art. 38, lub jej przedstawiciel ustawowy nie wyrażają zgody na przyjęcie jej do domu pomocy społecznej, a brak opieki zagraża życiu tej osoby, organ do spraw pomocy społecznej może wystąpić do sądu opiekuńczego miejsca zamieszkania tej osoby z wnioskiem o przyjęcie do domu pomocy społecznej bez jej zgody. Zgodnie zaś z treścią ust. 3 cytowanego wyżej przepisu jeżeli osoba wymagająca skierowania do domu pomocy społecznej ze względu na swój stan psychiczny nie jest zdolna do wyrażenia na to zgody, o jej skierowaniu do domu pomocy społecznej orzeka sąd opiekuńczy.

W realiach niniejszej sprawy spełnione zostały przesłanki uzasadniające umieszczenie uczestnika postępowania F. K. w Domu Pomocy Społecznej bez jego zgody. Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe jednoznacznie wykazało, iż F. K. cierpi na umiarkowane otępienie, co z kolei przekłada się na to, iż nie jest zdolny do samodzielnej egzystencji a brak całodobowej opieki zagraża jego życiu i zdrowiu. Wnioski takie Sąd oparł zarówno na zgromadzonych w sprawie dokumentach takich jak: wniosek MOPS z dnia 25.09.2012 r., zaświadczenie lekarskie z dnia 21.09.2012 r., notatka kuratora zawodowego z dnia 18.02.2013 r. jak również w szczególności z opinii biegłej psychiatrii z dnia 22.02.2013 r., której konkluzje, z uwagi na profesjonalizm i bezstronność osoby, która ją sporządziła, trudno jest podważyć. A z opinii tej jednoznacznie wynika, iż zaburzenia, na które cierpi F. K. powodują bezpośrednie zagrożenie dla jego życia, gdyż nie podejmuje on odpowiedniego dla siebie leczenia, a nadto nie jest w stanie racjonalnie pokierować swoimi sprawami nie tylko zdrowotnymi, ale także związanymi z innymi dziedzinami życia.

Ze wskazanym wyżej materiałem dowodowym korespondują zeznania świadka I. K., które potwierdzają bezradność życiową uczestnika postępowania oraz okoliczność, iż jest on narażony na wykorzystywanie przez inne osoby. Także obecna sytuacja polegająca na tym, że do mieszkania F. K. wprowadził się bezdomny, o którym I. K., sprawująca bezpośrednią opiekę nad uczestnikiem postępowania, niewiele potrafi powiedzieć, z wyjątkiem tego, że jest zadowolona z pomocy jaką bezdomny mężczyzna świadczy F. K., świadczy o tym, że zachodzi potrzeba zabezpieczenia osoby uczestnika postępowania w odpowiednim ośrodku. Sugestie opiekunki uczestnika postępowania aby bezdomnego zatrudnić w charakterze opiekuna F. K. są w opinii Sądu dość kuriozalne, zważywszy jak niewiele mogła powiedzieć o tej osobie. Wiek opiekunki oraz jej twierdzenia odnośnie swoistego „zalegalizowania” pobytu w mieszkaniu uczestnika postępowania przebywającego tam bez żadnego tytułu prawnego bezdomnego, uzasadniają przekonanie Sądu, iż uczestnik postępowania nie jest w obecnej sytuacji otoczony wystarczającą opieką z firmy (...). Nawet zwiększenie godzin tej opieki w opinii Sądu byłoby niewystarczające dla zapewnienia uczestnikowi postępowania wszystkich niezbędnych potrzeb, biorąc pod uwagę, że wymaga on fachowej, kompleksowej i permanentnej opieki. Z tego względu Sąd oddalił wniosek dowodowy pełnomocnika uczestnika postępowania o zwrócenie się do MOPS w G. i firmy (...) o informację czy w ogóle istnieje możliwość zwiększenia zakresu tej opieki, uznając iż nawet zwiększenie liczby godzin usług świadczonych F. K., w sytuacji gdy wymaga on opieki całodobowej, nie rozwiąże sytuacji i niezabezpieczy w sposób dostateczny jego potrzeb. Sąd oddalił także wniosek o zlecenie kuratorowi zawodowemu przeprowadzenie wywiadu środowiskowego na okoliczność czy mieszkający z F. K. mężczyzna daje gwarancję należytej opieki nad uczestnikiem postępowania. W opinii Sądu bowiem F. K. faktycznie wymaga opieki, jednakże profesjonalnej i świadczonej przez właściwych ludzi, a nie przypadkowe osoby. Umieszczenie F. K. w (...) zapewniającym swoim podopiecznym właściwą opiekę medyczną i bezpieczeństwo w zakresie szeroko rozumianych spraw życiowych, jest najlepszym rozwiązaniem dla niego biorąc pod uwagę sytuację życiową, rodzinną i zdrowotną uczestnika postępowania.

W tym stanie rzeczy uznać więc należało, iż zrealizowane zostały przesłanki z art. art.38 i 39 ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 1994 r. o ochronie zdrowia psychicznego, tj. choroba psychiczna lub upośledzenie umysłowe osoby chorej oraz jej niezdolność do samodzielnego zaspokajania podstawowych potrzeb życiowych oraz potrzeba stałej opieki i pielęgnacji w sytuacji gdy brak takiej opieki zagraża jej życiu.

W ocenie Sądu, w realiach niniejszej sprawy zostały spełnione wszystkie przesłanki, niezbędne do orzeczenia umieszczenia F. K. w Domu Pomocy Społecznej bez jego zgody, z tego też względu Sąd wniosek jako uzasadniony uwzględnił.

W tym stanie rzeczy, mając powyższe na względzie, Sąd orzekł jak w sentencji postanowienia.